

Даниял кітабы — Жүз жиырма бесінші бөлім

Пайғамбарлық мән-мағынаны ашу: Даниял 11:40 аятын талдау және оның қазіргі христиандық үшін салдары

Jeff Pippenger

2024-03-09

Даниял 11-тараудың қыркыншы аяты ақырзаман уақытынан басталады, бірақ бұл аят ақырзаманның екі уақытын айқындайды, сондықтан пайғамбарлықты зерттеушіге бірінші ақырзаман уақытын екінші ақырзаман уақытымен сәйкестендіруге мүмкіндік береді. Бұл қолданылу жүзеге асырылғанда, 1798 жылы басталған Миллериттер тарихының желісі 1989 жылғы Америка Құрама Штаттарының тарихымен қатарласады. Бұл екі желі Аян кітабының он үшінші тарауындағы жер аңының шынайы протестанттық мүйізінің желісін және республикалық мүйізінің желісін айқындайды. Екі желі де 1798 жылғы ақырзаман уақытында басталады, ал 1989 жылғы ақырзаман уақыты аятта ашылатын ақиқаттың межелік белгілерін толықтырып, оларға екінші куәлік береді.

Үшінші періштенің қозғалысы 1844 жылғы 22 қазанда келді, бірақ 1856 жылдан 1863 жылға дейін созылған жеті жылдық бүлік арқылы кейінге шегерілді. Үшінші періштенің келуі 2001 жылғы 11 қыркүйекте қайталанды. 1863 жыл ежелгі Израилдің Қадештегі алғашқы қоналқа құруымен және он барлаушының бүлігімен бейнеленді, ал 2001 жылғы 11 қыркүйек ежелгі Израилдің Қадештегі соңғы қоналқасымен және Мұсаның бүлігімен бейнеленді. 1863 жылғы бүлік Қадештегі алғашқы бүлікті бейнеледі, ол шөл далада өлім туралы үкім шығаруға әкелді. 2001 жылғы 11 қыркүйектегі бүлік Қадештегі соңғы бүлікті бейнеледі, ол Лаодикиялық Адвентизм басшылығының өліміне әкелді.

1840 жылғы 11 тамызда періштенің түсуі, яғни 1840 жылдан 1844 жылға дейінгі қозғалысты бастаған әрі Уайт ханым Құдай күдіретінің даңқты көрінісі деп атаған оқиға, 2001 жылғы 11 қыркүйекті бейнелеп, Құдай күдіретінің даңқты көрінісін айқындады.

«Үшінші періштенің хабарының жариялануына қосылатын періште бүкіл жерді өз даңқымен нұрландыруға тиіс. Мұнда дүниежүзілік ауқымды әрі бұрын-соңды болмаған күдіретті іс алдын ала айтылған. 1840–44 жылдардағы адвент қозғалысы Құдай күдіретінің даңқты көрінісі болды; бірінші періштенің хабары әлемдегі әрбір миссионерлік бекетке жеткізілді, әрі кейбір елдерде он алтыншы ғасырдағы Реформациядан бері қандай да бір елде куә болған ең зор діни ықылас байқалды; бірақ мұның бәрінен үшінші періштенің соңғы ескертуі кезіндегі күдіретті қозғалыс асып түседі». Ұлы тартыс, 611.

1844 жылғы 22 қазанда үшінші періштенің алғашқы келуі (бірінші Қадеш) істі аяқтау үшін болды, бірақ Құдайдың халқы жаңа басшыны таңдап, Мысырға қайта оралуды қалады. 1863 жылға қарай олар Еріхонның қабырғаларын құлатудағы Құдайдың ісіне қатысудың орнына, «Еріхонды қайта тұрғызды». Сондықтан олар шөл далада өліммен қарғысқа ұшырады.

Сол кезде Ешуа оларды антпен міндеттеп, былай деді: «Осы Иерихон қаласын қайта тұрғызуға көтерілетін адам Жаратқан Иенің алдында қарғыс атсын: оның іргетасын тұңғышының үстіне қалайды, ал қақпаларын кенже ұлының үстіне орнатады». Ешуа 6:26.

Ежелгі Израил алғашқы Қадеште Ешуа мен Қалевтің хабарын қабылдамай, оны теріске шығарғаны сияқты, қазіргі Израилдің де алғашқы Қадештегі (1863) бүлігі олардың басына Ешуаның қарғысын түсірді. Үшінші періште 2001 жылғы 11 қыркүйекте (соңғы Қадеш) қайта оралғанда, Құдайдың Ерихонды және оның қабырғаларын құлатуының алдында атқарылатын соңғы іс басталды.

1844 жылғы 22 қазан үшінші періштенің келуін белгілейді, әрі сол арқылы ол соңғы күндерде жуық арада келетін жексенбіні де белгілейді. 1863 жыл 1844 жылғы 22 қазанда басталған үшінші періштенің сынақ мерзімінің аяқталуын белгілейді. Сондықтан 1863 жыл жуық арада келетін жексенбілік заңның нышаны болып табылады, өйткені Иса әрдайым ақырын бастауымен бейнелейді. 1863 жылы халық екі топқа бөлінді, дәл сол сияқты, жексенбілік заң кезінде де екі топ айқын көрінетін болады.

Миллершілдер тарихындағы үшінші періштенің сыналу кезеңі 1844 жылы басталып, 1863 жылы аяқталды, ал басталуы мен аяқталуының екеуі де соңғы күндердің жексенбілік заңын белгіледі. Басталуы (1844) мен аяқталуының (1863) арасындағы тарихта Миллершілдер қозғалысының бүлігі (1856) бар. Осылайша, бұл кезең “Ақиқаттың” таңбасын алып жүреді. 2001 жылғы 11 қыркүйекте Қадешке екінші рет қайта оралу үшінші періштенің сыналу үдерісінің басталуын белгілейді; бұл үдеріс 1863 жылмен бейнеленгендей, жуықта келетін жексенбілік заңда аяқталады.

Сол жексенбілік заңнан бастап адамзатқа берілген сынақ мерзімі жабылғанға дейін, сол тарихта бейнеленген Бабыл жезөкшесіне шығарылған атқарушы үкімге сәйкес, Ерихон да, оның қабырғалары да құлатылады. Қырықыншы аят 1798 жылдан басталып, қырық бірінші аяттағы таяп келе жатқан жексенбілік заңмен аяқталады. 1798 жылғы ақырзаман уақыты Құдай қауымының ішкі желісін білдіреді; ол бірінші періштенің қозғалысындағы Миллериттерден басталып, үшінші періштенің қозғалысы мен жүз қырық төрт мыңға дейін жетеді. Мұның бәрі бір-ақ аяттың ішінде.

1798 жылы оңтүстіктің патшасының өрлеуінен басталған солтүстіктің патшасы мен оңтүстіктің патшасының арасындағы соғыс 1989 жылы, Киелі кітап пайғамбарлығындағы бесінші және алтыншы патшалықтардың одағы оңтүстіктің патшасын жеңген кезде, аяқталды. 1798 жылы басталған солтүстіктің патшасы мен оңтүстіктің патшасының соғысын миллериттер Римге қарсы соғыс ретінде таныды; олар оны пұтқа табынушылық пен папалықтан тұратын, қаңыратып-жоятын екі күш қана деп түсінді. Соғыс 1989 жылы аяқталған кезде, қаңыратып-жоятын үш күштің бәрі де қатысқан еді, әрі бұл сол үш күштің дүниені Армагеддонға бастап апаратын пайғамбарлық бейнеленуінің басталуын белгіледі; Армагеддон Даниял он бірдің қырық бесінші аятында географиялық тұрғыдан көрсетілген.

Қырықтан қырық беске дейінгі аяттар папаны теңіздер мен даңқты қасиетті таудың арасына оның ақырына жеткізетін үш күштің пайғамбарлық динамикасын айқындайды. Дұрыс түсінілгенде, қырық бірінші аятта бейнеленген пайғамбарлық тарих қырық бірінші аяттан қырық төртінші аятқа дейінгі аяттарды қамтиды.

Сондықтан 1989 жылғы ақырзаман уақытынан бастап, 1798 жылғы екінші куәлікпен бірге, оңтүстіктің патшасы мен солтүстіктің патшасы арасындағы соғыстың басталуы мен аяқталуын айқындай отырып, қырық бірінші мен қырық төртінші аяттар өлімші жарасы жазылған папалықтың үштік одағын айқындайды, ал қырық бесінші аят — оның ақырына жететін жері. Осы тұрғыдан қарастырылғанда, бұл аяттар Құдай қауымынан тыс жатқан тарихты көрсетеді; бұл сондай-ақ Аян кітабындағы жеті мөр мен жеті қауым арасындағы арақатынаспен де бейнеленеді.

1798 жылымен бейнеленген пайғамбарлық тарих желісі, ең алдымен, тергеу сотын білдіреді, ал 1989 жылы сол нүктеден басталатын желі, ең алдымен, атқарушы сотты білдіреді. 1798 жыл, негізінен, Келісімнің Хабаршысына жол дайындайтын хабаршының қызметіне баса назар аударады, ал 1989 жыл, негізінен, Илияс хабаршысының қызметіне баса назар аударады.

1798 жылдан бастап, Даниял кітабының мөрі ашылған кезде, біз пайғамбарлық тарих туралы білімнің артуын көреміз; сол тарихта Мәсіх Өз халқын құдайлық пен адамдықтың тұрақты түрде бірігуін жүзеге асыратын өсиеттік қарым-қатынасқа бастайды. Сол соңғы күндердегі өсиет Жазбаларда қайта-қайта айқындалып көрсетіледі.

Міне, күндер келеді, — дейді Жаратқан Ие, — сонда Мен Израил үйімен де, Яхуда үйімен де жаңа келісім жасаймын: бұл олардың әкелерін Мысыр жерінен алып шығу үшін қолдарынан жетектеп шыққан күнімде Мен олармен жасаған келісімімдей болмайды; олар Менің келісімімді бұзды, бірақ Мен оларға күйеу болдым, — дейді Жаратқан Ие. Бірақ Мен сол күндерден кейін Израил үйімен жасайтын келісім мынау болады, — дейді Жаратқан Ие: Мен Өз заңымды олардың ішкі дүниесіне саламын және оны жүректеріне жазамын; Мен олардың Құдайы боламын, ал олар Менің халқым болады. Енді олар әркім өз көршісін және әркім өз бауырын: “Жаратқан Иені таны”, — деп үйретпейді; өйткені олардың кішісінен үлкеніне дейін бәрі Мені танитын болады, — дейді Жаратқан Ие; себебі Мен олардың заңсыздығын кешіремін, әрі олардың күнәсін енді ешқашан есіме алмаймын. Еремия 31:31–34.

Барлық пайғамбарлар ақырғы күндерді нұсқайды, ал пайғамбарлықтағы «ақырғы күндер» деген тіркес сот уақытының мерзімін білдіреді. Бірінші періште 1798 жылы, ақыр заманның уақытында, 1844 жылы соттың ашылатынын жариялау үшін келді; бұл сондай-ақ ақырғы күндердің келуі болып табылады. Ақырғы күндер — Еремия айтқан келетін «күндер»; сол кезде Құдай Өз халқының «заңсыздығын» «кешіріп», олардың күнәларын «енді еске алмайтын» болады. Бұл іс Мәсіх арқылы, бейнелік татуласу күнінің шынайы мағынасындағы Ұлы Діни қызметкер ретінде, «ақырғы күндерде» жүзеге асырылады.

Егер Миллериттік адвентизм 1844 жылғы 22 қазанда келген үшінші періштенің ілгерілей түскен нұрымен сенім арқылы жүре бергенде, олар әлдеқашан Исамен бірге өздерінің мәңгілік мекенінде болар еді. Еремияның «сол күндерден кейін» дегенде меңзейтіні осы. «Сол күндер» — 1844 жылға алып келген және сол жылы аяқталған пайғамбарлық мерзімдер. Даниял кітабының он екінші тарауында айтылатын «күндер» де — солар.

Ал сен ақырына дейін өз жолыңмен жүре бер; өйткені сен тынығасың және күндердің ақырында өз үлесінде тұрасың. Даниял 12:13.

«Соңғы күндерде», немесе Еремия айтқандай, «сол күндерден кейін», Мәсіх Өз халқының ішкі болмысына Өз заңын орнатуды және жүректеріне Өз заңын жазуды ниет етті. Ішкі болмыс — төменгі табиғат, немесе Пауыл оны атағандай, тән; ал жүрек — жоғары табиғат. Келісімде Өз халқына бет бұру кезінде жаңа ақыл және Екінші Келу кезінде жаңа тән беру уәде етіледі. Адам Құдайдың бейнесінде жаратылған Адам ата арқылы құлады, әрі ол жоғары табиғатпен де, төменгі табиғатпен де жаратылған еді. Мәсіхтің келісімі — адамзатты олардың қос табиғатымен бірге күнәнің қарғысынан құтқару.

«Осы жер тарихының соңғы күндерінде Құдайдың Өзінің өсиеттерін сақтайтын халқымен жасаған келісімі жаңартылуға тиіс. “Сол күні Мен олар үшін дала аңдарымен, аспан құстарымен және жер бауырлап жорғалайтындармен келісім жасаймын; әрі жер бетінен садақты, қылышты және соғысты жоямын, оларды аман-есен жатқызамын. Сені Өзіме мәңгілікке айттырулы етемін; иә, сені Өзіме әділдікпен, сотпен, сүйіспеншілікпен және мейіріммен айттырулы етемін. Сені Өзіме адалдықпен айттырулы етемін; сонда сен Жаратқан Иені танитын боласың.”»

«Сол күні Мен естимін, — дейді Жаратқан Ие, — аспандарды естимін, ал олар жерді естиді; жер астықты, шарапты және майды естиді; ал олар Изреелді естиді. Мен оны Өзім үшін жерде себемін; рақым көрмегенге рақым етемін; ал Менің халқым болмағандарға: “Сендер Менің халқымсыңдар”, — деймін; сонда олар: “Сен менің Құдайымсың”, — дейді». Ошия 2:14–23.

«Сол күні... Израилдің қалдығы мен Жакып әулетінен аман қалғандар... шындықпен Израилдің Киелі Құдайы — Жаратқан Иеге сүйенетін болады». Ишай 10:20. «Әрбір ұлттан, ру-тайпадан, тілден және халықтан» болатындардың арасында: «Құдайдан қорқындар және Оған мадақ беріндер; өйткені Оның сотының сағаты келді», — деген хабарға қуана үн қататындар табылады. Олар өзін осы жерге байлап тұрған әрбір пұттан бет бұрып, «көк пен жерді, теңізді және су көздерін Жаратқанға» табынатын болады. Олар өзін шырмап тұрған әрбір шырмаудан босап шығып, дүниенің алдында Құдайдың рақымының ескерткіштері ретінде тұратын болады. Құдайдың әрбір талабына мойынсұнғандықтан, олар періштелер мен адамдар тарапынан «Құдайдың өсиеттерін және Исаның сенімін сақтайтындар» ретінде танылады. Аян 14:6–7, 12.

““Міне, күндер келе жатыр, — дейді Жаратқан Ие, — сонда жер жыртушы орақшыны қуып жетеді, ал жүзім сығушы тұқым себушіні қуып жетеді; таулар тәтті шарап тамызады, және барлық төбелер еріп кетеді. Мен халқым Израилдің тұтқындығын қайтарамын, сонда олар қаңырап қалған қалаларды қайта тұрғызып, соларда

қоныстанады; жүзімдіктер отырғызып, олардың шарабын ішеді; бақтар өсіріп, олардың жемісін жейді. Мен оларды өз жеріне отырғызамын, және Мен оларға берген өз жерінен олар енді ешқашан жұлынып алынбайды, — дейді сенің Құдайың Жаратқан Ие. Амос 9:13–15.” Review and Herald, February 26, 1914.

Еремия «сол күндерден кейін» дегенде, Мәсіхтің Өз ғибадатханасына оны тазарту үшін кенеттен келуі арқылы бейнеленген істің алдында өткен «күндер» 1798 және 1844 жылдары аяқталған пайғамбарлық мерзімдер еді. Сол пайғамбарлық күндердің (мерзімдердің) аяқталуы Мәсіхтің Миллериттік ғибадатхананы тұрғызған қырық алты жылын белгілеп көрсетті, ал Ол 1844 жылғы 22 қазанда кенеттен келгенде, Малахияның үшінші тарауын орындап жатқан еді; бұл тарауды Ол қызметінің басында да, соңында да ғибадатхананы тазартқан кезде де орындаған болатын.

«Ғибадатхананы дүниенің алушылары мен сатушыларынан тазарта отырып, Иса жүректі күнәнің арамдығынан, — жанды бұзатын жерлік құмарлықтардан, өзімшіл нәпсілерден, жаман әдеттерден, — тазартуға арналған Өзінің миссиясын жариялады. Малки 3:1–3 келтірілген». The Desire of Ages, 161.

«Сол күндерден кейін» Мәсіх Өзі тұрғызған ғибадатхананы тазартуды ниет етті; ол Оның Өз халқының жүректерін күнәнің арамдығынан тазарту ісін бейнелейтін, немесе Еремия айтқандай, Өз заңын олардың жүректеріне және ішкі болмысына жазуын білдіретін.

Өйткені Ол олардан мін тауып: «Міне, күндер келеді, — дейді Жаратқан Ие, — Мен Исраил үйімен де, Яһуда үйімен де жаңа келісім жасаймын: бұл Мен олардың ата-бабаларымен Мысыр жерінен алып шығу үшін қолдарынан ұстаған күні жасаған келісіміме ұқсамайды; өйткені олар Менің келісімімде тұрмады, сондықтан Мен де оларды елемедім, — дейді Жаратқан Ие. Өйткені сол күндерден кейін Мен Исраил үйімен жасайтын келісім мынау, — дейді Жаратқан Ие: заңдарымды олардың ақылына саламын, әрі оларды жүректеріне жазамын; Мен оларға Құдай боламын, ал олар Маған халық болады». Еврейлерге 8:8–10.

«Сол күндер» деген сөздер Даниялдың 1798 және 1844 жылдары аяқталған «күндердің ақыры» еді. Даниял 11-тараудың қыркыншы аятында 1798 жылдан басталатын протестант мүйізінің желісі жүз қырық төрт мыңмен орнатылатын келісімдік қарым-қатынасты айқындап көрсетеді. Еврей тіліндегі «үлес» деген сөз — адамның тағдырын анықтау үшін қолданылған кішкене тас. Даниялға 1844 жылы сот басталып, оның тағдыры белгіленетін кезде, «күндердің ақырына» дейін барып тынығу (өлімде) бұйырылды.

Ал сен өз жолыңмен ақырына дейін бара бер; өйткені сен тынығарсың және күндердің соңында өз үлесінде тұрарсың. Даниял 12:13.

«Соңғы күндердің» «күндері» 1844 жылы аяқталған уақыттық пайғамбарлықтарды білдіреді, өйткені одан кейін пайғамбарлық уақыт енді болмайтын еді. Марах аяны болып табылатын екі мың үш жүз жыл, яғни Мәсіхтің сол кезде Өз киелі үйінде кенеттен көрінуін білдіретін мерзім, сол кезде аяқталды; сондай-ақ соңғы қаһардың екі мың бес жүз жиырма жылы да дәл солай аяқталды, қалайша алғашқы қаһардың күндері 1798 жылы, ақырзаман

уақытында, аяқталған болса. Еремия айтқан «сол күндерден кейін» деген сөзді содан кейін Пауыл сөз етеді. Пауыл Еремияның «сол күндерден кейін» деген сөзін екі рет атайды, өйткені Пауыл тек «сол күндерден кейін» орнатылуға тиісті келісімді ғана сөз етпейді, одан да маңыздысы, ол Мәсіхтің Ұлы Діни Қызметкер ретіндегі қызметін айқындайды.

Өйткені Ол бір ғана құрбандық арқылы қасиеттеліп жатқандарды мәңгілікке кемел етті. Бұған Киелі Рух та бізге куәлік етеді; өйткені Ол алдын ала былай деген: «Сол күндерден кейін Мен олармен жасайтын келісімім осы, — дейді Жаратқан Ие, — заңдарымды олардың жүректеріне саламын, әрі оларды ойларына жазамын»; «Олардың күнәлары мен заңсыздықтарын енді қайтып еске алмаймын». Ал бұлардың кешірімі бар жерде, күнә үшін енді басқа құрбандық жоқ. Ендеше, бауырластар, Исаның қаны арқылы ең қасиетті орынға кіруге батылдығымыз бар болғандықтан, Ол біз үшін бағыштаған жаңа да тірі жолмен, яғни перде арқылы, бұл — Оның тәні арқылы, әрі Құдай үйінің үстінен қойылған Ұлы Діни Қызметкеріміз бар болғандықтан. Еврейлерге 10:14–21.

Мәсіхтің көрінуіне қатысты *marah* аянының пайғамбарлығын пайғамбарлық тарихтың *chazon* аянының екі мың бес жүз жиырма жылдық пайғамбарлығымен байланыстыратын екі жүз жиырма жыл осы екі пайғамбарлық кезеңнің басталуын бір-бірімен байланыстырады, яғни адамдықтың тәңірлікпен бірігуін бейнелейтін рәміздік байланыс арқылы байланыстырады; бұл — үшінші періштенің қозғалысы кезінде жүзеге асатын тазару ісінде Мәсіх орындайтын жұмыс, әрі соның нәтижесінде Ол жүз қырық төрт мыңмен жасайтын келісімге алып келеді.

Ғибадатхананың тапталуын бейнелейтін *chazon* аяны — Едем бағындағы Адамның бүлігінен бері күнә тарапынан тапталған адамзаттың аяны; ал Мәсіхтің ғибадатхананы қалпына келтіру және тазарту ісін бейнелейтін *marah* аяны — екеуі де 1844 жылғы 22 қазанда орындалды. Құдайдың қаһары туралы екі екі мың бес жүз жиырма жылдық пайғамбарлық бар, олар әскер мен қасиетті орынды таптауды білдіреді.

Осы екі пайғамбарлық та адамзаттың тапталуын бейнелейді; бұл жағдай марат туралы аян арқылы қалпына келтірілуге тиіс. Құдайдың Өз халқына қарсы сол екі қаһары құлаған адамзатқа төгілген қаһарды бейнелейді; ал оны тек Мәсіхтің құлаған ғибадатхананы қайта тұрғызып, тазарта түсу ісі арқылы ғана құтқарып, қалпына келтіруге болар еді.

Екі қаһар адамзаттың жоғары табиғаты мен төмен табиғатын бейнелейді. Адамның құлауы кезінде төмен табиғат жоғары табиғаттың үстінен үстемдікке ие болды, ал Мәсіхтің адам үшін ниеті — жоғары табиғаттың төмен табиғатқа билік етуі еді. Адамның құлауы кезінде жоғары табиғат төмен табиғаттың нәпсіқұмарлықтарына беріліп кетті, сөйтіп Құдайдың ниеті теріске айналды. Киелі кітаптағы «қайналып келу» дегеннің мағынасы — осы. Қайналып келу дегеніміз — жоғары табиғаттың төмен табиғаттың үстінен билеуші орнына қайта қалпына келтірілуі. Қайналдыру — кері бұру, не асты-үстіне айналдыру деген сөз.

Солтүстік патшалыққа қарсы алғашқы қаһар — құлау кезінде жоғары табиғатты өзіне бағындырған төменгі табиғатқа қарсы қаһар еді. Бұл қаһар әуелі келді, өйткені Мәсіх

құтқару ісін дәл алғаш басталған жерінен бастап қолға алды, ал ол төменгі табиғаттың құмарлығынан, яғни тәбеттің құмарлығынан басталған еді. Мәсіх Өз ісін қырық күн ораза ұстаудан бастады.

«Мәсіх құтқарылу жоспарын табысты түрде ілгерілету үшін, адамды құтқару ісін күйреу дәл қай жерден басталса, сол жерден бастауы тиіс екенін білді. Адам тәбеттің жетегіне еріп, құлады. Адамға Құдай заңының талаптарына мойынсұну міндетін терең ұқтыру үшін, Мәсіх Өзінің құтқару ісін адамның тәндік дағдыларын түзетуден бастады. Ізгіліктің әлсіреуі мен адамзат нәсілінің азғындауының басты себебі — бұрмаланған тәбеттің жетегіне берілу». Testimonies, 3-том, 486-бет.

Екінші қаһар Иерусалим орналасқан, Құдай Өз есімін қою үшін таңдаған қала болып табылатын оңтүстік патшалықпен бейнеленген жоғарырақ табиғатқа қарсы болды. 1844 жылғы 22 қазанда Мәсіхтің атқаруды ниет еткен ісі мен Оның қазір жүзеге асырып жатқан ісі Езекиелдің екі таяғымен бейнеленеді.

Езекиелдің екі таяғы мәңгілікке бір таяққа біріктірілгенде, бұл Мәсіх Өз халқының күнәсін мәңгілікке жоятын келісімді білдіреді; сондай-ақ жоғары және төменгі болмыстар тиісті иерархиялық құрылымға қайта келтіріледі, әрі адам қайтадан тұтас болады. Қайта өзгермеген күйде адамның төменгі болмысы, алғашқы қаһармен бейнеленген болмыс, соңғы қаһармен бейнеленген адамның жоғары болмысына үстемдік етті. Сондықтан алғашқы қаһар географиялық жағынан оңтүстік патшалықтан «жоғарыда» орналасқан солтүстік патшалыққа қарсы болды.

Құдайилық пен адамилыққа қатысты, өзара бастауында марах пен хазонның екі көрінісін байланыстыратын екі жүз жиырма жыл, Мәсіх үшінші періштенің ісін жүз қырық төрт мыңмен аяқтаған кезде, екеуі де бір таяққа бірігеді. Бұл — оңтүстік патшалыққа қарсы соңғы қаһардың пайғамбарлығының 1844 жылғы пайда болу туралы пайғамбарлықпен қосылуы; өйткені келісім адам тәубеге келгенде жаңа ақыл береді, бірақ жаңа дене (солтүстік патшалық) тек екінші келуде, көзді ашып-жұмғанша, қайта қалпына келтіріледі.

Даниял 11-тараудың қыркыншы аяты ақырдың екі уақытын да айқындайды және сол арқылы Аян 13-тараудағы жер аңының тарихы барысында пайғамбарлық тарихтың ішкі және сыртқы желісін айрықша көрсетеді. Бұл аятта мөрі ашылатын ақиқаттар Мәсіхтің Өз халқының ішінде айқындап, жүзеге асыру үшін келген ішкі және сыртқы ақиқат желілерінің екеуін де білдіреді. Адамзат табиғаты Құдайлықпен біріккенде күнә жасамайтыны туралы ақиқат білімнің мөрінің ашылуының әсерімен байланысты нұрда бейнеленген және соңғы күндердегі Құдай халқының ішкі ақиқатын білдіреді. Әлемді Армагеддонға алып баратын күштердің арасындағы соғыспен бейнеленген нұр соңғы күндердегі Құдай халқының сыртқы ақиқаты болып табылады.

Бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

Жаратқан Иенің сөзі маған тағы да келіп, былай деді: «Ал сен, адам ұлы, өзіңе бір таяқ ал да, оның үстіне: “Яһуда үшін және оның серіктері — Исраил ұлдары үшін”, — деп жаз. Содан кейін тағы бір таяқ ал да, оның үстіне: “Жүсіп үшін, яғни Ефрем таяғы үшін,

және оның серіктері — бүкіл Израил үйі үшін”, — деп жаз. Оларды бірін-біріне қосып, бір таяқ қыл; сонда олар сенің қолыңда біртұтас болады. Ал сенің халқыңның балалары саған: “Бұлардың нені білдіретінін бізге айтпайсың ба?” — деп сөйлеген кезде, оларға айт: “Тәңір Ие былай дейді: Міне, Мен Ефремнің қолындағы Жүсіптің таяғын, сондай-ақ оның серіктері — Израил руларын аламын да, оларды сонымен, яғни Яһуданың таяғымен, біріктіремін; оларды бір таяқ етемін, сонда олар Менің қолымда бір болады”. Сен жазған таяқтар олардың көз алдында сенің қолыңда болсын. Оларға айт: “Тәңір Ие былай дейді: Міне, Мен Израил ұлдарын өздері кеткен өзге халықтардың арасынан аламын да, оларды жан-жағынан жинап, өз жеріне әкелемін. Мен оларды сол жерде, Израил тауларында, бір халық етемін; олардың бәріне бір патша патша болады; бұдан былай олар екі халық болмайды, ендігәрі екі патшалыққа бөлінбейді. Олар бұдан былай өз пұттарымен, жиіркенішті нәрселерімен және қандай да бір заңсыздықтарымен өздерін арамдамайды; бірақ Мен оларды күнә жасаған барлық мекендерінен құтқарып, тазартып аламын; сонда олар Менің халқым болады, ал Мен олардың Құдайы боламын. Құлым Дәуіт олардың үстінен патша болады, және олардың бәріне бір Бағушы болады; олар Менің үкімдеріммен жүреді, жарғыларымды сақтап, орындайды. Олар Менің құлым Жақыпқа берген жерде, ата-бабаларың тұрған жерде қоныстанады; олар сонда өздері де, балалары да, балаларының балалары да мәңгі тұрады; ал құлым Дәуіт оларға мәңгі әмірші болады. Сонымен қатар Мен олармен татулық келісімін жасаймын; ол олар үшін мәңгілік келісім болады. Мен оларды орнықтырып, көбейтемін, және киелі орнымды олардың ортасына мәңгі орнатамын. Менің киелі шатырым да олардың арасында болады; иә, Мен олардың Құдайы боламын, ал олар Менің халқым болады. Сонда өзге халықтар Менің — Жаратқан Иенің — Израилді киелі ететінімді біледі, қашан киелі орным олардың ортасында мәңгі болғанда”». Езекиел 37:15–28.